

[Finansministeren.]

4 pCt.s Papir til Kurs 94½, og der er ikke sket store Ændringer i de sidste Par Dage. Det er klart, at naar et 4 pCt.s Papir noteres i England til Kurs 94½, kan man ikke tænke sig, at England optager et 5½ pCt.s Laan til Kurs 97. Nej, England er i Virkeligheden ved at bevæge sig stærkt hen imod, at 4 pCt. Papirer staar i Pari, i hvert Fald maa man sige, at 4½ pCt. staar i Pari, og det gør de for øvrigt ogsaa i Sverige. Det viser, at Renten er ved at trække sig nedad.

Jeg kan for øvrigt oplyse, at det danske Laan paa 4½ pCt., som ligger i Amerika, noteres for Tiden til en Kurs af lidt over 95. Ogsaa mit Kendskab til dette Forhold kunde naturligvis sige mig, at det andet maatte være galt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Synspunkter med Hensyn til Renten i Udlandet hviler altsaa paa forkert Grundlag. Der er i Virkeligheden i Udlandet en Bevægelse i Retning af Nedgang i Renten, og det er kun at ønske og haabe, at den kan sætte igennem herhjemme saa hurtigt som muligt. Jeg anser det for at være enhver's Pligt, som interesserer sig for at hjælpe under de økonomiske Forhold, vi er inde i, at bidrage til, at Renten kan komme ned saa hurtigt som muligt, saa at ogsaa Landbruget kan faa en Lettelse paa dette Punkt, hvis det er muligt — nogen Lettelse faar jo alle ved, at Renten gaar ned paa den Gæld, de har.

Jeg tror stadig, at det ærede Medlem ser ganske forkert, naar han mener, at det ikke er Gælden, der tynger Landbruget, og jeg tør nok sige, at det meste af det, der er kommet til min Bevidsthed med Hensyn til de Vanskeligheder, der findes derude, i Virkeligheden gaar ud paa et Krav om at faa en Lettelse i Rentebyrden. Det er derfor i og for sig forunderligt nu at høre Ordføreren for Venstre erklære, at det er et Spørgsmaal, som ikke har nogen videre Interesse for ham.

Der er vist mange Steder, hvor Renterne er ret høje. Jeg fik forleden Dag et Brev fra en Gaardejer i Sydsjælland, som har Laan i et Fideikommis. Denne Mand skrev til mig, om ikke Staten kunde hjælpe ham; han betaler 6 pCt. af sin 1ste Prioritet til et Fideikommis, og da han nu hører, at der er Tale om, at Staten nedsætter sin Rente, saa tror han, der er Mulighed for, at Staten kan paavirke Fideikommisset ikke alene til at nedsætte Renten, men ogsaa erstatte ham Forskellen mellem 4½ og 6 pCt. i den Tid, han har betalt denne Rente. Det er naturligvis ikke muligt; denne Mand har ment, det var Staten, der har Fideikommisserne; det er ikke rigtigt, det er private. Men det

er for mig et Eksempel paa, at der er Penge i Landbrugsejendomme, som staar til en ganske urimelig høj Rente, som man burde kunne faa sat ned, om ikke andet, saa ved at man kunde optage Laan et andet Sted.

Jeg tror, at dette Rentespørgsmaal spiller en ganske overordentlig stor Rolle for Landbruget, og at hvad der kan gøres i Retning af en Lettelse, vil være til stor Fordel. Og, som sagt, de Kapitalinteresser, som det ærede Medlem var saa øm overfor, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at tage saa forfærdelig meget Hensyn til, de klarer sig nok. Det er ikke Kapitalinteresserne, der er i Fare i Øjeblikket, det er Produktionsinteresserne, og de, der vil varetage Produktionsinteresserne, skal ikke være bange for en Gang imellem at tage lidt haardt paa Kapitalinteresserne, hvis det er muligt. Men det ærede Medlems Tale var i Virkeligheden et Angreb paa Arbejderne og det varmeste Forsvar for Kapitalinteresserne, som jeg i lange Tider har hørt i den danske Rigsdag.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte til sidst: Hvad vil Regeringen? Ja, Regeringen kunde naturligvis have Grund til at svare: Hvorfor holder man en Tale paa 1½ Time uden at sige, hvad man selv vil? Det ærede Medlem har jo i sin lange Tale aldeles ikke givet nogen Anvisning paa, hvad han selv vil. Men det skal jeg nu lade ligge og sige, at det, Regeringen vil, er at søge overalt, hvor det er muligt, indenfor det statsfinansielle Omraade, at skabe saadanne Lettelser, som der er Plads for, og som der er Økonomi for. Det er ogsaa Regeringens Hensigt, saaledes som det er vist ved vore Forslag om Rentenedsættelse, ikke alene at bidrage til, at de, der har laant hos Staten, kan faa en Nedsættelse — for det er et forholdsvis ringe Omraade —, men ogsaa derigennem — og jeg tror, det vil kunne lykkes — at øve et Tryk paa Renten her i Landet, som kan komme Befolkningen til gode hele Landet over.

Det er ogsaa Regeringens Hensigt — det ved jeg, det ærede Medlem og hans Parti er stærkt imod — saa vidt muligt at søge at afbøde noget af den Nød og Elendighed, som Krisen medfører. Det har vi stillet Forslag om her i Rigsdagen, og vi vil fortsætte vore Bestræbelser i saa Henseende. Men jeg ved jo ogsaa, at Bestræbelserne i den Henseende ingen skarpere Modstand vil møde her i Rigsdagen end fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. C. D. Petersen): Den højtærede Finansmi-